

Živeti v "Božji cona"

Uvod

Po dopoldanskem sestanku sem imel dobro uro časa. Skočil sem v glasbeno trgovino in preletel ponudbo kitar in ojačevalcev. Takoj nato sem pohitel do frizerja. Še skok na pošto, nato v študentskem centru izpraznim koše in vrečo s smetmi odnesem v kontejner. Sedaj se mi že mudi na kosilo in potem se moram pripraviti za mladinsko skupino, ... Danes mi še kar gre in nisem živčen. Na misel mi prihajajo besede, ki sem jih bral zjutraj: "Brez mene ne morete ničesar storiti." Ko gledam ljudi, ki hitijo naokrog, rečem: "Jezus, ti jih blagoslovi, ti jim spregovori v srcu besede, ki jih potrebujejo, ti..." Preprosto! Čudno?

Obstaja "cona", v kateri je lažje hoditi v veri, živeti v poslušnosti Bogu, videti, da on na naše molitve odgovarja, izkusiti veselje in se boriti proti skušnjavam. Za ta način življenja Janez v svojem evangeliju uporablja besedo: "ostati v Jezusu". Gre za skupnost med Bogom in človekom v intimnosti, v zvestobi, občestvu. Vendar imamo tudi drugačno izkušnjo: izkušnjo življenja izven te "cone". Kolikokrat se znajdemo v svojem delu sami, zmedeni pred goro nedokončanih nalog, z občutkom, da je Bog nekje daleč, kot da bi se izgubil med tisoč stvarmi!

Predstavljal si, da bi se moral danes za vedno posloviti od svojega najboljšega prijatelja. Verjetno bi mu ne rekel samo: "Živjo!" Gotovo bi poiskal besede, ki izražajo tvoje najgloblje občutje. Tako je storil tudi Jezus. Svojim učencem razkriva najgloblje skrivnosti Božjega srca. Na nek način je pri zadnji večerji svojim učencem dal svojo »oporoko«: zapustil jim je bistveno sporočilo svojega življenja. Del tega sporočila je tudi prilika o trti in mladikah. "Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni" (Jn 15,4). Prilika razodeva globoko zaupnost z Bogom: "Če nas naše srce ne obsoja, smo lahko z Bogom zaupni..." (1 Jn 3,21). Živeti v "Božji cona" torej pomeni živeti v tej zaupnosti, bližini z Bogom, pomeni "ostati v Jezusu".

A. Trije konkretni načini, kako se učimo živeti v "Božji cona"

1. Molitev

Vozniki formule ena dobro vedo, da je ključnega pomena v dirki t.i. "pit stop" - postanek v boksu, med katerim dirkalniku zamenjajo gume in napolnijo rezervoar z gorivom. Traja samo nekaj sekund, a bi brez njega ne prišli do cilja. Tako je z našo molitvijo. Je bistvenega in odločilnega pomena za naše duhovno življenje. Molitev nas ohranja v Božji navzočnosti: tako se vsak trenutek, vsaka misel, vsako dejanje, vsako srečanje, ... lahko zgodi v Njem.

Za to so pomembni posebni trenutki molitve. Vsak dan si vzemimo določen čas, ki nam ustreza (jutro, večer, ...). Vsaj 15 minut! Izberimo kraj, ki nam omogoča vstopiti v Božjo prisotnost in nas ne raztresa. Morda je to kotiček v stanovanju, slika, križ, cerkev, narava, ... Poiščimo način, ki nam ustreza. Pomembno je, da se zavestno postavimo v Božjo navzočnost. Nekomu pri tem pomaga tišina, stavek iz Svetega pisma, kratka ponavljajoča molitev ("Jezus, sedaj sem tu, pred teboj, ...") Ti posebni trenutki nas učijo, da smo v Božji navzočnosti tudi med dnevom, med delom, med opravki, pri odločitvah.

2. Molitveno branje Svetega pisma

Ne gre za preprosto prebiranje. Gre za branje Božje besede, v veri, da Bog govori meni, da mi govori danes, za moje življenje. Poslušam Božjo besedo, pustim, da mi on spregovori na srce. Zanimivo se mi zdi, da mi Bog pogosto spregovori po odlomkih Božje besede, ki jih prebiramo vsak dan pri maši. Nekega jutra me je že zjutraj skrbelo več stvari, kako bom izpeljal to, uredil drugo, ... V evangeliju, ki smo ga brali pri maši, je

Jezus govoril svojim učencem: "Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem... ne dajem vam ga, kakor ga daje svet..." Ali ni govoril tudi meni? In to točno tisto, kar sem potreboval! Božja beseda je beseda žive osebe, nekoga, ki nas pozna!

Tukaj navajam preprost način takega branja:

Najprej prosi Boga, da ti spregovori po odlomku, ki ga boš bral. Potem odlomek preberi. Če si začetnik, ti predlagam, da bereš vsak dan nekaj vrstic iz enega od evangelijev. Opombe ti lahko pri tem pomagajo.

Ko si prebral, se vprašaj tri vprašanja:

- O čem odlomek govori? Preberi ga vsaj še enkrat, pozorno.
- Kaj je sporočilo odlomka? Kaj je pomenil človeku, ki ga je napisal? (Tu nam lahko pomagajo opombe.)
- Kako se nanaša name? (na moje delo, mojo družino, prijatelje...) Ta del je najpomembnejši. Ko začutimo, da ima Božja beseda pomen za moje življenje, postane branje SP vznemirljivo in zavemo se, da nam Bog govori.

S preprosto molitvijo odgovori Bogu, ki ti govori.

Potem skušaj spraviti to, kar te je nagovorilo, kar misliš, da ti Bog želi povedati, v prakso. Jezus pravi: "Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih spolnjuje, podoben pametnemu človeku, ki pozida svojo hišo na skalo" (Mt 7,24).

3. Sveta maša in adoracija

Srečanje z Jezusom v evharistiji je nekaj posebnega. Nekaj izjemnega! Na skrivnosten način Jezus prebiva in ostaja v meni po posvečenem kruhu – svojem telesu in posvečenem vinu – krvi. Po pomnožitvi kruha Jezus množicam razloži, kaj je z znamenjem hotel povedati: "Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta" (Jn 6,51). Ko mnogi začnejo odhajati med mrmranjem: "Trda je ta beseda...", Jezus ne kliče za njimi: "Počakajte, saj bom razložil!" Svojim učencem reče: "Ali hočete oditi tudi vi?" In Peter izpove vero: »Gospod, h komu naj gremo...» Prav v zvezi z evharistijo Janez ponovno uporabi besedo "ostati": "Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem" (Jn 6,56).

B. Kaj prinaša življenje v "Božji coni"?

Vabim te, da preizkusiš ali so molitev, branje Svetega pisma in maša izgubljanje časa ali pa postanejo tudi koristne. Jezusova prilika o trti in mladikah nam to pove v simbolični govorici. Tu navajam tri konkretne sadove, ki jih prinaša življenje z Bogom, "v njegovi coni".

1. Tvoje življenje bo postalo bolj produktivno: "... obrodi obilo sadu" (Jn 15,5)

Poznam nekega zelo sposobnega in pametnega človeka. Ampak njegovo življenje se konča pri modrih mislih, pri dobrih analizah in pri številnih kritikah. Poznam pa nekega drugega, manj nadarjenega moža, ki z vso zagnanostjo dela, lahko rečem, da gara (in mi s tem sprašuje vest!!!). In počasi se začnejo kazati sadovi njegovega dela. Ne gre za "zgodbo o uspehu", gre pa za zgodbo o tem, da Bog daje rast, če naredimo svoj delež in mu zaupamo. Nekaj se spremeni!

Življenje v božji navzočnosti prinaša polnost življenja. Ne mislim tu samo na Mati Terezijo, ki je s svojimi sestrami vsako jutro preživela vsaj uro v molitvi pred Jezusom. Mislim na veliko "navadnih" ljudi, ki so odkrili, da jim čas, preživet z Bogom, pomaga urediti, sistematizirati njihovo življenje in postati učinkoviti. Jezus z besedami "rodi obilo sadu" zagotavlja, da bo Naše življenje v njem postalo bolj produktivno. Drevo spoznamo po

sadu. Človeka spoznamo po njegovih dejanjih in rezultatih njegovega dela. Ne gre za iskanje zunanega uspeha, za uveljavljanje sebe! Ampak pristno življenje z Bogom rojeva sadove v našem življenju. Drugače je nekaj narobe! To je merilo in je evangeljsko! V naši Cerkvi smo besedo »uspeh« obsodili kot nekaj slabega. Napaka! Prav tako, kot se ga na nasprotni strani povečuje kot edino merilo za vrednost nekega človeka. Nedavno so me prijetno presenetile besede nekega moža – uspešnega poslovneža in družinskega očeta: "Če je za denar vredno delati dobre stvari, koliko bolj moramo delati dobre stvari za Boga! Zanj moramo narediti najboljše stvari!"

Tak način življenja torej prinaša naravne sadove našega dela in napora, prinaša pa tudi nadnaravne sadove - sadove Duha. Pavel nam jih našteje v pismu Galačanom (5,22): "Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje." To so sadovi za naše osebno življenje, za naše medčloveške odnose, za kakovost našega bivanja. Je v tebi veselje, mir, zvestoba, ...? Potem v tebi že deluje Sveti Duh! In prav on je znamenje, da živimo v Bogu: "Da ostaja v nas spoznamo po Duhu, ki nam ga je dal" (1 Jn 3,24).

2. Naučil se boš izbirati (selekcija): "...otrebi, da rodi še več sadu" (Jn 15, 1-2)

V življenju se učimo ločevati dobro od slabega in dobro od boljšega. Tako, kot se mora alkoholik radikalno (od)ločiti od uživanja alkohola, ker je to nekaj, kar mu škoduje, tako je tudi na vseh področjih našega življenja. Naučiti se moramo vsak dan jasno zavračati to, kar spoznamo za slabo in izbirati, kar je dobro. Kako nam življenje v "Božji coni" pri tem pomaga? Če živim v zavesti božje navzočnosti, povezan z njim, še ne pomeni, da nisem izpostavljen slabemu. Nasprotno! Velika večina ljudi (poglejmo npr. samo svetnike – prim. Janez Vianney) doživi nasprotovanje in napade, ko se odloči za radikalnejšo spremembo. Sveto pismo pravi: "Otrok, če se približuješ, da bi služil Gospodu, pripravi svojo dušo na preizkušnjo" (Sir 2,1).

Naslednji korak, ki nam ga omogoča narediti Bog, je izbrati med dobrim in boljšim. Nek prijatelj je bil postavljen pred izbiro službe: Prvo, kjer je bil delovni urnik 10 ur in več in plača ugodna, bi lahko dobil takoj. Ker pa je zanj družina (žena in 4 otroci) imela prednost, se je odločil za službo, ki je bila nekoliko slabše plačana, a mu je omogočala normalen urnik in čas za družino. Ko "ostajamo v Jezusu" nam Bog pomaga, da izberemo svoje prioritete in se osredotočimo na to, kar je najpomembnejše v našem življenju. Se tudi tebi zgodi, da počneš stvari, ki ti ustrezajo in jih počneš z veseljem, pomembnejše pa ostanejo neuresničene? Potrebno bo nekaj storiti! V nekem vinogradu sem videl trte, ki jih niso več obrezovali. V nekaj letih so imele ogromno mladik, a vedno bolj šibkih. Sadov je bilo vedno manj in končno se je 90 % mladik na trti posušilo. Odločitev za prioritete prepreči izgorelost, tako pogost pojav v sodobni družbi. Če se lotimo preveč dejavnosti in želimo opravljati vse: (npr. poklic, družina, šport, šola, ...) prej ali slej ne bomo dobro izpeljali niti ene. Potrebno je "obrezati":

- aktivnosti, kjer zapravljam čas in me puščajo praznega (po dveurnem sedenju pred TV se drugače počutim kot po dveurnem sprehodu: je razlika, čeprav nič od tega dvojega ni "koristno");
- vse, kar me zavaja v greh (dejavnosti-navade, ki so grešne, me odvrta od tega, kar bi naj bil);
- tisto, kar je sicer samo po sebi dobro, pa mi jemlje preveč moči in tako moje prioritete ne pridejo v ospredje.

3. Tvoja molitev bo postala bolj učinkovita: "...prosite kar koli hočete in se vam bo zgodilo" (Jn 15,7)

Pogosto razumemo molitev približno tako: mi povemo Bogu, kaj si mi želimo in potem čakamo, da on to uresniči. In velikokrat se to ne zgodi. Zakaj? Odgovor ni vedno enak.

Morda ker tisto za nas ni dobro, morda, ker nam želi dati nekaj drugega, boljšega, ker želi, da svoje želje prečistimo, ... Ampak Jezus je tu zelo jasen: "Prosimo kar koli hočete in SE VAM BO ZGODILO". Jezus je mislil resno, ampak mi imamo vedno skušnjava, da to zmanjšamo... Edini pogoj je ponovno ostati v Jezusu! Naša molitev v njem postane drugačna:

- Spozn(va)amo Božje srce, njegovo voljo, ki je večja od naše, postajamo odprti zanjo in naše želje postanejo takšne, kakršne naj bi bile (na dan pridejo resnične in globoke želje, ki so položene v naše srce)
- Manj prosimo samo zase, manj izražamo sebične prošnje (Bog, daj mi to....). Začnemo prositi za druge (konkretne ljudi ob nas, ...) in za to, da bi znali spoznati in uresničiti poslanstvo, ki nam ga daje Bog.
- Začnemo gledati na svet z Božje perspektive. Na svet gledamo z očmi, kot gleda nanj Bog: skrbi za vsakega človeka, za vse človeštvo, želi odrešiti vse.

In take molitve Bog uslišuje 100%! Ker so molitve ljudi, ki so mu prisluhnili in ki so pripravljeni vključiti se v njegov načrt. Načrt, ki je najboljši možni načrt za vsakega človeka in vse človeštvo.

Življenje v "Božji coni" torej prinaša povečano produktivnost na vseh področjih, zvišano kakovost življenja in partnerstvo pri Božjem načrtu. Si za? Začni danes!

Vir: Tomaž Kete

Posredoval: Nejc